

съм, че това не беше случайно, — влезе прислужникът и съобщи нещо на Тодор Диманов, който му каза да покани гостенина в другата стая. Диманов обаче знаеше отношението ми към ген. Ганчев и затова, след като прислужникът излезе, запита ме:

- Знаеш ли кой е дошел?

- Не. Кой?

- Генерал Ганчев е в другата стая... Виж какво ще ти каже...

Аз предварително бях отказал всякаква среща. Веднага станах и отсехох:

- Не мога да се срещна...

Добавих, че не желая да имам вземане-даване с него, не искам да се разчуе, че съм се срещал с такъв продължник на собствената си страна — толкова за мен бе отвратителен.

Непуснах кантората.

Генерал Ганчев обаче успя да спаси кина на инж. Любен Божков. Отърва се само с екстерниране от Германия. Върна се в България немил-недраг. Божков имаше единственото желание синът му да завърши инженерство и да продължи неговото дело. Той обаче не бил редовен студент в университета, занимавал се главно с комунистически пропаганди. В България също се отдаде на политика и не може да завърши и у нас. Сега е деец в кадрите на Комунистическата партия, работи дълго време в издателството на Отечествения фронт като редактор.

По времето на управлението на Народния блок, когато министър на железниците беше Стоян Костурков, инж. Любен Божков беше в остър конфликт със своя министър.

Между другото Стоян Костурков искаше да обсеби Министерството на железниците, за да може чрез него да увеличи численият състав